

Maria Gajewiczowa

Stefania Bańcer

Biuletyn Polonistyczny 26/1-2 (87-88), 218-219

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

STEFANIA BAŃCER

/31 III 1929 - 5 XI 1982/

W dniu 5 XI 1982 odeszła od nas nasza długoletnia Koleżanka i Przyjaciel - dr Stefania Bańcer (Tesia).

Urodziła się 31 III 1929 r. w Krakowie w rodzinie nauczycielskiej. Miała to wielkie szczęście, że jako dziecko wzrastała w licznej, bardzo kochającej się rodzinie, z pietyzmem przechowującej i przekazującej dzieciom najlepsze tradycje patriotyczne i religijne. To ciepło i miłość wystarczyły na całe dojrzałe życie i jeszcze na obdarowywanie urokiem tych wspomnień najbliższych Sobie. Miała także to szczęście - że wychowywała się chyba w najpiękniejszym regionie Polski - urokliwej Sandomierszczyźnie. To była ta tkanka, z której wyrosło już w dojrzałym życiu ukochanie muzyki, malarstwa, poezji i piękna oczystego krajobrazu.

Praca magisterska, napisana pod kierunkiem prof. Juliana Krzyżanowskiego - "Stanisław Jachowicz - pisarz dla dzieci", to jakby spłacenie długu serca dla wszystkiego, co najpiękniejszego wyniosła z domu, a szczególnie od ukochanej Matki, a jednocześnie ślad, którym będą szły Jej przyszłe zainteresowania.

Praca zawodowa, podjęta po ukończeniu studiów, potoczyła się jakby dwoma torami: 1) pedagogicznym (nauczyciela-polonisty w Liceum Wychowawczyń Przedszkoli w Chełmie, gdzie po wojnie przebywała wraz z rodziną, lektorat języka polskiego w Lille we Francji, wykłady w Studium Języka Polskiego dla Cudzoziemców przy Uniwersytecie Łódzkim i w "Polonicum"); 2) bibliotekarskim i bibliograficznym (w l. 1953-72 pracowała w Instytucie Badań Literackich jako bibliotekarz i dyplomowany dokumentalista, od r. 1980 kustosz dyplomowany Biblioteki UW).

Pracując zawodowo, wierna swym zainteresowaniom i chyba głębokiej potrzebie obcowania z poezją, podejmuje pracę nad doktoratem z pogranicza poezji i bibliografii. Promotorem pracy był profesor Maciej Żurowski, zaś jej tytuł brzmiał "Recepcja Verlaine'a w Polsce". Był to temat dość rzadko podejmowany w badaniach, wymagający nie tylko dotarcia do materiałów, ale i wypracowania odpowiednich metod badawczych. Na kanwie tej pracy ukazało się, jedyne jak dotychczas w Polsce, opracowanie bibliograficzne recepcji takich poetów, jak: Baudelaire, Rimbaud, Verhaeren - wszystkie drukowane w "Przeglądzie Humanistycznym".

Nie jest to może dużo, ale nie to dla Jej przyjaciół określa miejsce, jakie zajmowała w życiu. Jakże trudno myśleć, że była, że już Jej nie będzie...

Mgr Maria Gajewiczowa